

Praha - Doksy popatnácté

Zdá se, že cyklistické božstvo je nám nakloněno. Deset let v řadě účastníci tohoto závodu neokusili strasti deště. Také ve čtvrtek 29.května 97 v 15:30 bylo sucho, poměrně teplo a mírně větrno. Už pár dní předem byla všechna startovní čísla naprosto "vyprodaná". Kromě jedenadvaceti borců pořadajícího CKKV Praha se na start postavily další početné teamy - hoši z CK Pelhřimov, tradiční sestava OTTIS Mělník, jezdci z CS Stodůlky, Cyklosalonu Praha, NKC Žatec a nově i CABA Teplice.

Začátek byl netradiční. Dohady pro koho rozjet spurt na premii v Červené Písce, aby to zůstalo doma, vyřešil po svém J.Hanzl z CKKV, ukrytý v oranžovém dresu vedoucího veterána II.divize UAC. Hned po startu nasadil k trháku, nachytil se jen J.Pašinger. Mazáky v balíku to naprosto nevzrušovalo, nováčci se přizpůsobili. Tak vznikla paradoxní situace. Policejní vůz jel před dvojicí cyklistů, až minutu za nimi jedoucí stohlavý balík byl nechráněný, takže každé míjení s nákladákem bylo znát. Pak přišlo první pasivum. Mělničtí policisté se nedostavili. J.Hanzl vyhrál premii, když spolujezdec v úniku to vzdal už dříve, po dalším kilometru jsme všichni spolu. Nastala chvíle ředitelky závodu. Spolu s dalšími pořadateli stačila zajistit výjezd balíku na hlavní silnici v Kelských vinicích a hlavně kaskadérský průjezd Mělníkem, koridorem nahromaděných kamionů asi vejde do historie závodu, jak se dá bez policie vyčistit silnice pro cyklisty.

Závory nepadly, rychle se vzpamatováváme a vzhůru na Chloumek. Tady se poprvé láme chleba, kdo se neudrží, hraje druhé housle. Třicítka zdatných se valí kokořínským údolím, skupinky za ní se moc nespojují ani nerozdělují a zákonitě ztrácejí. V Ráji přestává veget a jde se do nejtvrďšího stoupání. Druhé lámání chleba je rozhodující. Na suveréna vrchařské soutěže J.Vejvodu se dotahují Pinkava s Říhou a nevypadají na to, že by do rozdělení stupňů na "bedně" nechali mluvit někoho dalšího. Chvíli to zkouší veterán Chládek, pak tahá skupinu zbylých favoritů. Jede se nahoru, dolů, nic hrozného, favorité jsou ve střehu, jenže tempo není takové, aby to stačilo na trojici vpředu. Kdosi na startu radil- když v kopcích neutrhnete Pinkavu, máte to ztracený... Neutrhlí (i když údajně jednu chvíli téměř ano) a tak Eduard Pinkava projel cílem jako vítěz 15.ročníku závodu Praha - Doksy. Balík pronásledovatelů přivedl R.Chládek, vítěz veteránů (tuto kategorii zde vyhrál snad už pošesté), s ním přijel i vítěz plašáků J.Pašinger. Pak spurtovaly dvojice, trojice, jednotlivci, posléze opět větší balík. Ten přivádí pelhřimovský L.Charouzek a je v něm i vítěz kategorie ctihodných starších pánů V.Konůpka. Jak jsem psal vloni v Pelotonu v dojmech z Krále Šumavy, cyklistická dvojčata Charouzek-Konůpka už deset let dojíždějí závody, nemá-li někdo z nich defekt, vždy spolu, aniž se prvních pět let znali. Letos se sjeli 3km před cílem, pokynuli si, že jinak to být nemůže a dokončili závod. Pak jej dokončila i vítězná samojediná žena L.Sinecká, stejně jako před rokem výtečným výkonem a ještě lepším časem. Následovala spousta hobíků, co si tento závod oblíbili a teprve poté, co projeli cílem poslední dva borci (v čase více než o 2 hodiny horším než vítěz, ale o to tady vůbec nejde), spadlo z nebe prvních pár kapek, cyklistické božstvo díky!

Nálada na terase byla výborná, dlouho přes půlnoc tu vřelo a bublalo nadšení kolečkářů, že jsme zase spolu a onu báječnou atmosféru Doksů neseme dál...

Docela nerad píšu o dalším pasivu Doksů, ale asi to jinak nejde, chceme-li si onu pospolitost dál udržet. Borcům, na něž nezbyla čísla jsme nebránili zúčastnit se závodu a na startu je slušně požádali, aby neovlivnili průběh klání a skončili v poslední vsi 2km před cílem, po dojetí hlavní části závodu pomalu pokračovali do Doksů. Jeden, snad až chorobně ctižádostivý hoch však nedbal na nic a dotáhl svou touhu po vítězství až k tomu, že ignoroval všechna pravidla (přeslechl-li je na startu, člen CKKV ve vedoucí trojici mu to párkrát připomínal), v nástupu do spurtu odrovnal T.Říhu, vítěze Pinkavu mírně vytlačoval ze silnice, nepřespurtoval ho, takže ne-vítězství pro něj bude asi hůře stravitelné než to, co se o něm soudí. Podle informací mne podaných to byl M.Kuchař, který se už vloni stal terčem oprávněných protestů mnoha hobíků. Nyní docela chápu, že pár závodů pro hobíky zaniklo, přijde-li mi příště pár takovýchto borců, také začnu zvažovat zda pokračovat či jít od toho. S lidmi, co nedodrží základní daná pravidla je jakákoliv dohoda zřejmě nemožná.

Vladimír Konůpka
president CKKV Praha